

ऋश

१० चेतनीया ११ रथाङ्गी १२ मङ्गल्या १३ लोका-
कान्ता १४ जीवश्रेष्ठा १५ यशस्या १६। अस्याः
गुणाः। मधुरत्वम्। सुखिगन्धत्वम्। अतितिक्षत्वम्।
शीतलत्वम्। रश्मिमेधाकारित्वम्। स्नेहकुष्ठकृमि-
नाशित्वम्। इति राजनिर्घण्टः। अस्या रूपं यथा,—
“ऋद्धिर्द्विष्य कन्दो दौ भवतः कोशयामले।
श्वेतलोमान्वितः कन्दो जताजालः सरन्ध्रकः।
स एव ऋद्धिर्द्विष्य भेदमप्येतयोर्वे।

तूलयन्त्रिसमा ऋद्धिर्वाभावर्चफला च सा।
द्विद्विस्तु दक्षिणावर्चफला प्रोक्ता महर्षिभिः”।
शौभधकरणे ऋद्धिर्द्विष्याने वाराहीकन्दः अ-
यथा बला देया। इति परिभाषा। *। समृद्धिः।
इति मेदिनी। (यथा, कुमारे २। ५८।
“परिच्छिन्नप्रभावर्द्धिर्न मया न च विष्णुना”।)
पार्वती। इति शब्दरत्नावली। (लक्ष्मीः।)

ऋध, उ य न इर द्यौ। इति कविकल्पद्रुमः।
(दिवां, खां-परं-सकं-सेट्।) य ऋद्धति। उ
अर्द्धिता ऋद्धा। न ऋद्धोति। इर आर्धत् आ-
र्धत्। क्वचित्तुतो चायम्। सोऽहं प्राग्भवतेव
भूतजननीमृद्धोमीति भवभूतिः। अन्तर्भूतवर्ध-
त्वादित् सिद्धमिति केषित्। इति दुर्गादासः।

ऋध, श दाने। स्याद्यायाम्। हिंसायाम्। निन्दा-
याम्। यद्धे। इति कविकल्पद्रुमः। (तुदां-परं-
सकं, अकं च-सेट्।) श ऋधति जनो ददाति
स्याधते हिंस्तस्ति निन्दति युद्धते वेत्त्यर्थः। आनर्धं।
हिंसायामप्ययमित्यन्ते। इति दुर्गादासः।

ऋधुः, पुं, (ऋ खर्गं देवमातुरदितेर्वा भवति यः।
ऋ + धु + डु।) देवता। इत्यमरः। (यथा, ऋग्-
वेदे। ६। २१। ६।

“ऋधुर्न रथं नवं दधतो केतुमादिष्टे”।
देवानामपि देवः। यथा, महाभारते वनपर्वणि।
“ऋभवो नाम तत्रान्ये देवानामपि देवताः।
तेषां लोकाः परतरे यान्यजन्तीह देवताः”।
चाक्षुषमन्वन्तरे देवगणभेदः। यथा,—
“आद्याः प्रभूता ऋभवः पृथुकाश्च दिवोकसः”।
इति हरिवंशे। ७। ३२।)

ऋधुत्ता, पुं, (ऋभवो देवाः क्षियन्ति वसन्ति यत्र।
ऋधु + क्षि + ड।) खर्गः। वधम्। इन्द्रः। इति।
रायमुकुटः। (देवमात्रे। यथा ऋग्वेदे। ४।
३०। १। “उपनो राजा अध्वरमुधुत्ताः”।
“ऋधुत्ताः ऋभवः”। इति भाष्यम्।)

ऋधुत्ताः, [नृ] पुं, (ऋधुत्ताः खर्गः वधं वा अस्या-
क्षीति इतिः। “पथिमथ्यमुत्तामात्”। ७। १८५।
“इतोत्सर्वनामस्थाने”। ७। १८६। इत्यादिना
सिद्धम्। यदा ऋच्छति इति अर्धेर्भुञ्जितक-
प्रत्ययः।) इन्द्रः। इत्यमरः। (यथा, ऋग्वेदे।
७। ४७। ३। “इन्द्रो विभां ऋधुत्ता वाजो
अर्थः”। इति।)

ऋध्मा, प श बधे। (मुधादि-मुदां-परं-सकं-सेट्।)
इति रिम्धाधातोःकार्यां दुर्गादासः।

ऋश, गतिस्त्वयोः। सौत्रधातुरयम्। (परं-सकं-
सेट्।) ऋशः। इति दुर्गादासः।

ऋप

ऋशः, पुं स्त्री, (ऋष् + क्त्वाप्।) मृगविशेषः। इति
शब्दरत्नावली। (यथा, ऋग्वेदे। ८। ४। १०।
“ऋशो न दृष्ट्यन्नपानमागृहि”।)

ऋप, ई श गतौ। इति कविकल्पद्रुमः। (तुदां-
परं-सकं-सेट्।) ऋषादिः। ई ऋष्टः। श ऋषति।
इति दुर्गादासः।

ऋषभः, पुं, (ऋष् + “ऋषिर्द्विभ्यां कित्”। इति
उणादिसूत्रेण ३। २२३। अमच्। कित्।) ऋषः।
(यथा, ऋग्वेदे ६। २८। ८। “उप ऋषभस्य
रेतस्युपेन्द्र तव वीर्ये”।) कर्षणरन्ध्रम्। कुम्भीर-
पुच्छः। उत्तरपदे श्रेष्ठः। इति मेदिनी।
“स्युत्तरपदे व्याघ्रपुङ्गवर्षभकुञ्जराः।
सिंहशार्ङ्गलगागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थवाचकाः”।
इत्यमरवाक्यात्। यथा पुरुषवर्षभः पुरुषश्रेष्ठः
इत्यर्थः। असमस्तेऽप्ययं श्रेष्ठार्थवाचकः। यथा,
भागवते २। ४। २२।

“खलक्षणा प्रादुरभूत् किलास्यतः

स मे ऋषीणाम्बभूवः प्रसीदताम्”।

“ऋषीणां ज्ञानप्रदानां ऋषभः श्रेष्ठः”। इति
तट्टीका। गणविशेषः। आकृतिगणोऽयम्। यथा
पाणिनिः तत्पुरुषसमासप्रकरणे २। १। ५६।

“उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे”। व्या-
घ्रादिराकृतिगणः। “व्याघ्र-सिंह-ऋक्ष-ऋषभ-
चन्दन-रुक्-रुष-वराह-हस्तिन्-तर-कुञ्जर-रु-ए-
षत्-पुण्डरीक-पलाश-कितवाः”। इत्येते व्याघ्रा-
दयः। पर्वतविशेषः। इति धरणी। वराहपुच्छः।
आदिगणः। इति हेमचन्द्रः। भगवदवतारवि-
शेषः। (यथा, भागवते ५। ६। ७। “तस्य ह वा एवं
सुक्लजिह्वस्य भगवत ऋषभस्य योगमायावासनया
देह इमां जगतीमभिमानाभासेन चक्रममाद्यः”।)
स तु सत्ययुगे अक्षीभ्रसुतनाभिराजपुत्रत्वेन जातः।
तस्य पुत्रः जडभरतः। इति श्रीभागवतं।
(तथा, मार्कण्डेये ५३। ३८।

“अक्षीभ्रसुनोर्नामसु ऋषभोऽभूत् सुतो हिज !।
ऋषभाङ्गरतो जज्ञे वीरः पुत्रशताहरः”।
स्वारोचिषे मन्वन्तरे ऋषिभेदः। यथा, मार्कण्डेये
६७। ४।

“उर्जस्तम्बस्था प्राणो दक्षोर्निर्द्वेषभक्त्या”।
ऋषभसहस्रदक्षिण एकाहनिष्पाद्यो यागभेदः।
यथाह गर्गः “पूर्व ऋषभसंज्ञो राज्ञः”। खनाम-
ख्यातः यज्ञतुरपुत्रो ऋषभेदः। यथा, शतपथ-
ब्राह्मणे १३। ५। ४। १५। “एकविंशतोमेन
ऋषभो याज्ञतुर ईजे शिक्षानां राजा तदेतद्वाच-
याऽभिगीतम्”। अष्टवर्गान्तर्गतौषधविशेषः।
तत्पथ्यायः। ऋषः १ ऋषभकः २ वीरः ३। इति
रत्नमाला। गोपतिः ४ धीरः ५ विवागी ६ दुर्धरः
७ ककुत्प्राण् पुङ्गवः ८ वोण ९ शङ्गी ११ धूम्यः
१२ भूपतिः १३ कामी १४ रूक्षप्रियः १५ उक्षा
१६ लाङ्गुली १७ गौः १८ बन्धुरः १९ गोरुद्धः २०
वनवासी २१। अस्य गुणाः। मधुरत्वम्। शीतत्वम्।
रक्तपित्तविरेकनाशित्वम्। शुकसेककारित्वम्।
दाहक्षयज्वरहरत्वम्। इति राजनिर्घण्टः। *।

ऋषि

(“जीवकर्षभकौ ज्ञेयौ हिमाद्रिशिखरोद्भवौ।
रसोऽनकन्दवत्कन्दौ निःसारौ सुष्मपत्रकौ”।

“ऋषभो ऋषभो धीरो विषाणी द्राक्षइत्थपि”।

अनयोर्गुणा यथा।

“जीवकर्षभकौ बल्यौ शीतौ शुककफप्रदौ।
मधुरौ पित्तदाहाखकार्श्यातक्षयापहौ”।
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे। सप्त-
खरान्तर्गतद्वितीयखरः। (अयं खरः चिञ्चति।
अस्यः तिखः श्रुतयो यथा, (१) दयावती, (२)
रङ्गनी, (३) रतिका। तिखश्च श्रुतिजातयो यथा,
(१) करुणा, (२) मध्या, (३) मृदुः। अयश्च ऋषि-
वंशीयः, क्षन्त्रियजातिः, पिङ्गरवर्णश्च। अस्यो
त्यतिः शाकडीपे। अस्य ऋषिः देवता च जङ्घा;
कन्दो गायत्री। यथा सङ्गीतरत्नाकारे,—
“ऋषभस्त्रिभुवितस्ततः।

दयावती रङ्गनी च रतिका चर्षभे स्थिता।
दीप्तायता मृदुमध्या षड्जे स्यात् ऋषभे पुनः।
संस्थिता करुणा मध्या मृदुः।
पञ्चमः पिटवंशस्यो रि-धाट्टिकुलोद्भवौ।
ऋधौ तु क्षत्रियौ ज्ञेयौ वैश्याताती निगौ मतौ”।
रि-धौ ऋषभधैवतौ इत्यर्थः। इत्यादि।)
स तु गोखरतुल्यखरः। चातकखरतुल्यखर इति
केचित्। नारदमते गावः ऋषभखरं वदन्ति
यथा,—

“षड्जं दौति मयूरो हि गावो नर्दन्ति चर्षभम्”।
इति नारदसंहितायाम्। दर्पखरत्नाकरादिमते
तु चातकः ऋषभं वदति। यथा सङ्गीतदर्पणे,—
“खरऋषभं चातको ब्रूते”। अस्योत्पत्तिः।
“नामिभूलाद्भयदा वर्ण उच्यतेः कुर्वते धनिम्।
ऋषभस्येव निर्घाति हेलया ऋषभः स्मृतः”।
इति सङ्गीतदामोदरः।

(“नाभेः समुदितो वायुः कण्ठशीर्षसमाहृतः।
ऋषभस्येव नादं यत् तस्माद्भयभईरितः”।
इति च सङ्गीतसमयसारे। अस्योत्पत्तिः ऋग्वे-
दात्। यथा रत्नावल्यां,—
“ऋग्वेदात् षड्ज-ऋषभौ यजुषो मध्यधैवतौ।
सामवेदात् समुद्भूतौ तथा गान्धारपञ्चमौ”।
इति।)

ऋषभभञ्ज, पुं, (ऋषभः भञ्जश्चिञ्जमस्य भञ्जेऽस्य वा।)
शिवः। अर्धद्विशेषः। इति मेदिनी।

ऋषभो, स्त्री, (ऋषभ + जातौ ङीष्।) नराकारस्त्री।
शुकशिखी। शिराला। विधवा। इति मेदिनी।
(शुकशिम्यर्थं यवहारो यथा।

“येन्युषभ्यतिरसेवादिषु”।

इति चरके सूत्रे चतुर्थेऽध्याये। अत्र हि ऋषभो
शुकशिखी इत्यस्य शिवदासीयटीका *।)

ऋषि, पुं, (ऋषति प्राप्नोति सर्वान् मन्वान् ज्ञानेन
पश्यति संसारपारं वा इति। ऋष् + “इगुप-
धात् कित्” ४। १२६। इति उणादिसूत्रेण इन्।
कित्।) ज्ञानसंसारयोः पारगन्ता। शास्त्रहदा-
चार्यः। (यथा, ऋग्वेदे १। १। २। “अपिः